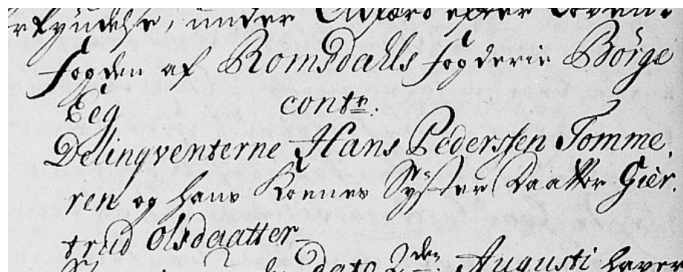

Lagtingsdom: Dødsdommene mot Hans Pedersen (Ellingseter) Tomren og hans niese Gjertrud Olsdatter Tomren av 1737

Rettsprotokoll for Trondheim lagting, 1732-1739, s. 789-791.

Trondheim lagting behandlet fredag 20. desember 1737 saken fra Vestnes otting av juli samme år, og kom etter nøye overveielse fram til at de opprettholdt dødsdommen fra tingretten – begge skal henrettes ved sverdet. Lagretten oversender og overlater til kongelig majestet i Danmark å stadfeste dommen, eller benåde de domfelte.

Fogden af Romsdahls Fogderier Børge Eeg

contr:

Delinqventerne Hans Pedersen Tommeren og hans Kones Syster Daatter Giertrud Olsdaatter.

Ved udtagen Stevning under dato 2de Augusti haver Kongl: Maj:ts Foget udi Romsdahls Fogderier Børge Eeg til confirmation indkaldet en af Sorenskriveren sammested Johannes Friis og hans Meddoms Mend dend 3de: Julii nestforhen afsagde Dom over 2de Delinqventer navnlig Hans Pedersen Tommeren der haver besvangret sin Kones Syster Daatter Giertrud Olsdaatter, ved hvilken de begge ere dømte at miste deris Liv og ved Sverd at vorde henrettet: Disse Delinqventer efter at de har for Retten med deris Dom indkom, vedgik, ligesom forhen ved under Retten skeed er, under forandring dend af dem begangne Høyststrafværdige Synd; Ligesom og Retten har ladet indkomme Stedets Sognepræstes Attest om at dend besvangrede Giertrud Olsdaatter er dend tillige med hende paadømte Hans Pedersen Tommerens Hustrues Søster Daatter, saa at Delinqventernes egen tilstaaelse for begge Retter rigtig er stadfæstet; Imidlertiid finder dog denne Ret, at de betydelige omstendigheder som Delinqventernes Forklaring vide act: pag: 3 og 4 indbefatter og udi saa Omsamt betenkelig Bloods-Sag befindes af Hiemtings-Dommens Afsigt udeladt, bør Retsindelingen anmerkes og overveyes nemlig: At Delinqventen Hans Pedersen Tommeren 30ve Aar gammel havde sin 75 Aars bedagede Hustrue, med hvilken hand 4r: Aar har været Gift, endda Levende haver med sin Qvindes Søster Daatter bedrevet et Høyststrafværdig Horerie udi sit saa overflødige Drukkenskab og fylderie, at hand ey vidste hvad hand gjorde;

Dernest at Misgierningen blev begaaet med dend Krænkedes samtykke uden tvang eller Voldtægt, samt uden Hories fornøyelse med hende enten førend dend gang eller derefter, men at hand, saasart hand blev Ædrue besindede sig, Angrede sin store Hories Synd og skilte sig af med hende, hvilket alt Eenstemmig vide act: pag: 4 vedgaaes og uimodsagt forklares af Giertrud Olsdaatter ikkun 20 Aar gammel: Naarnu disse omstendigheder nøye overveyes efter Hientingsdommen som er grundet paa Lovens 6te: bogs 13de: Capt: 14de: Art: der henviser og tillader en Dommere i saa fald at søge oplysning af Guds Lov som i 3de: Mose Bog 20 Capt: 19. 20 og 21 vers byder at deslige Misdædere, endskiønt i nærmere Leed beslegtede og besvogrede skal bære deris Misgierning og Døe Børneløse: Hvilket forgriibelig fornemmes at betyde Fængslig straf, adskillelse og hensættelse deris Livstiid til Forvaring i Fæstninger og deslige stæder: Hvor ald leylighed til sammenkomst og viidere Hories bedrivelse samt Børne-Avling demmem afskieres og betages; Til med lover Erfarenhed noksom at Fængsel det heele Livs tiid, bliver ey alleene hos enhver i det Fogderie Delinqventerne Kiendende, men og hos mangfoldige Liigesindede andensteds udi Langvarigere Erindring til straf og Afskye for Misgierningers begaaelse end Aflivelse og det paa Retterstæderne til beskuelse sædvanlig opreyste Træverk, som af tiidens Tand og ellers i andre maader hastelig forraskes og adspredes;/ Alt saa kand denne Ret ei uden stor ømhed og betenkning stadfæste dend indstevnte Hientingsdom, hvorefter Delinqventerne Hans Pedersen Tommeren og Giertrud Olsdaatter for dend af dem begangne Høytstrafværdige Hories Synd, andre til exempel og Afskye, begge bør miste Deris Liv, og ved Sverdet vorde henrettede, samt deris Legemer i følge dend Høy-Kongelig allernaadigste forordning af 9de: Augusti 1737 uden nogen Ceremonie i Kirkegaarden vorde begravne; Hvad de ellers kand være Eyende bør være forbrudt til Hans Kongl: Majeste' – Hvis Medfødde Høypriislige Clemence og Retfærdighed til stadfæstelse eller Velbehagelige formildelse denne allerunderdanigste Laugtingsdom i følge Lovens 1te-bogs 22 Capt: 54 art: med allerdybeste devote Soumission overgives og henstilles -

Dokumenthenvisningen er gitt av Helge Bjerkevoll, Rekdal.